

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414205384
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5414205384.6

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: K.. H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Č., W. Q. XX/X, zast. Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach. Kováčska 49, IČO: 47 244 488, proti odporkyni: E. M., bytom v H. V., Ľ.. Š. XXXX/XX, zast. JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 28, v konaní o zaplatenie 7.800,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietá.

II. Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 2.658,34 Eur, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi odporkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.12.2014, navrhovateľ žiadal, aby bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť mu sumu 7 800,- EUR spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7 800,- EUR od 02.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ poskytol odporkyni finančné prostriedky formou pôžičky za účelom preklenutia jej ťažkej životnej situácie a jej manžela Y. M., rod. M., trvale bytom Ľ.. Š. XXXX/XX, XXX XX H. V., Slovenská republika, narodeného XX.XX.XXXX, občan SR, v období rokov 2011 až 2012. Manžel odporkyne bol dlhoročným kamarátom navrhovateľa. V roku 2011 manžel odporkyne utrpel vážne zranenie pri výkone svojej podnikateľskej činnosti v dôsledku čoho sa stal trvalo invalidným, čo sa žiaľ odzrkadlilo na celkových príjmoch rodiny odporkyne. Navrhovateľ, ako kamarát manžela odporkyne, v čase keď bol hospitalizovaný v nemocnici, na základe prosby odporkyne sa dohodol, že odporkyni v danej situácii finančne pomôže formou pôžičky. Účastníci súdneho konania ako zmluvné stany zmluvy o pôžičke sa dohodli na celkovej sume pôžičky vo výške 7 800,- EUR. Predmetnú pôžičku sa odporca zaviazal poskytnúť v období od januára roku 2011 do decembra 2012 odporkyni v dvadsiatich štyroch splátkach. Navrhovateľ poskytol odporkyni dohodnutú sumu pôžičky riadne a včas bezhotovostným prevodom na bankový účet č. 323546235/0900 vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. na základe dohody z prehľadu: 1. čiastka dňa 04.01.2011: 500,- EUR, 2. čiastka dňa 31.01.2011: 500,- EUR, 3. čiastka dňa 28.02.2011: 500,- EUR, 4. čiastka dňa 11.04.2011: 500,- EUR, 5. čiastka dňa 02.05.2011: 500,- EUR, 6. čiastka dňa 31.05.2011: 500,- EUR, 7. čiastka dňa 04.07.2015: 500,- EUR, 8. čiastka dňa 01.08.2011: 500,- EUR, 9. čiastka dňa 30.08.2011: 500,- EUR, 10. čiastka dňa 30.09.2011: 500,- EUR, 11. čiastka dňa 31.10.2011: 500,- EUR, 12. čiastka dňa 30.11.2011: 500,- EUR, 13. čiastka dňa 27.12.2011: 500,- EUR, 14. čiastka dňa 30.01.2011: 100,- EUR, 15. čiastka dňa 28.02.2012: 100,- EUR, 16. čiastka dňa 02.04.2012: 100,- EUR, 17. čiastka dňa 30.04.2012: 100,- EUR, 18. čiastka dňa 31.05.2012: 100,- EUR, 19. čiastka dňa 02.07.2012: 100,- EUR, 20. čiastka dňa 06.08.2012: 100,- EUR, 21. čiastka dňa 03.09.2012: 100,- EUR, 22. čiastka dňa 01.10.2012: 100,- EUR, 22. čiastka dňa 01.10.2012: 100,- EUR, 23. čiastka dňa 30.10.2012: 100,- EUR a 24. čiastka 300,- EUR. Odporkyňa pri uzavretí zmluvy o pôžičke s navrhovateľom zaviazala vrátiť poskytnutú pôžičku najneskôr na výzvu navrhovateľa (veriteľa). V zmysle § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý,

ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžníkom povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Navrhovateľ zaslal dňa 26.11.2014 žiadosť o vrátenie pôžičky odporkyňi, pričom jej poskytol nad zákonný rámec lehotu na vrátenie dlžnej sumy pôžičky. Odporkyňa si svoju povinnosť vrátiť navrhovateľovi poskytnutú sumu pôžičky v celkovej výške 7 800,- EUR nespĺnila v dohodnutej lehote splatnosti ani čiastočne. Navrhovateľ v záujme riešiť predmetnú vec mimosúdnou cestou dňa 05.12.2014 prostredníctvom právneho zástupcu vyzval odporkyňu na uhradenie dlžnej sumy 7 800,- EUR s príslušenstvom. V dodatočnej lehote 7 dní odporkyňa si svoje povinnosti uhradíť žalovanú sumu nespĺnila ani v dodatočnej lehote jej poskytnutej navrhovateľom a teda navrhovateľ eviduje ku dňu vyhotovenia tejto žaloby voči odporkyňi dlžnú sumu vo výške 7 800,- EUR.

Súd vo veci dňa 05.02.2015 vydal platobný rozkaz č.k. 5Ro/360/2014 - 23, voči ktorému odporkyňa podala odpor. V odpore uviedla, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 16.12.2014 domáhal voči odporkyňi zaplata sumy 7 800,- EUR s prísl.. Uvedené odôvodnil navrhovateľ tým, že na základe prosby odporkyne jej mal poskytnúť pôžičku za účelom preklenutia ťažkej životnej situácie odporkyne a jej manžela Y. M., narodený 20.10.1964, vzniknutej v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia, ktoré p. Y. M. utrpel pri výkone podnikateľskej činnosti v roku 2011. Podľa tvrdení navrhovateľa sa odporkyňa v zmluve o pôžičke uzavretej s navrhovateľom zaviazala vrátiť poskytnutú pôžičku najneskôr na výzvu navrhovateľa, v súvislosti s čím navrhovateľ vyzval odporkyňu na vrátenie pôžičky podaním zo dňa 26.11.2014 a následne podaním zo dňa 05.12.2014, kde ju vyzval na vrátenie pôžičky v dodatočnej lehote 7 dní. Ďalej podľa tvrdení navrhovateľa p. Y. M., manžel odporkyne, mal byť jeho dlhoročným kamarátom. Odporkyňa považuje návrh navrhovateľa za nedôvodný. Odporkyňa nemá voči navrhovateľovi žiadny dlh a žalovanú sumu vo výške 7 800,-EUR ani čo z dôvodu ani čo do výšky neuznáva z dôvodov tak, ako nasledujú. Predovšetkým je potrebné uviesť, že Y. M., nar. XX.XX.XXXX je ex-manželom a nie manželom odporkyne, čo je tvrdenie navrhovateľa v rozpore so skutočným stavom. Ďalej je pravdou to, že ex-manžel odporkyne utrpel ťažké ublíženie na zdraví, avšak nie v roku 2011, ako to uvádza navrhovateľ v návrhu na vydanie platobného rozkazu, ale dňa 20.11.2010, a to počas vykonávania prác v prospech spoločnosti MAKS-D, s. r. o., IČO: 36332534, kde jedným z dvoch spoločníkov a konateľov je práve osoba navrhovateľa. Konkrétne počas vykonávania demontáže konštrukcie starého káblového mosta v areáli Mondí SC, a.s. Ružomberok, zasiahla exmanžela odporkyne kovová rúra, ktorá odpadla zo žeriavom prepravovaného bremena - kovového nosníka, kedy došlo zo strany prítomných osôb vykonávajúcich práce v prospech spoločnosti MAKS-D, s. r. o. k viacerým porušeniam právnych povinností, predovšetkým však osoba viazača, p. Y. F., nar. XX.XX.XXXX, porušil povinnosť uviazat' a zavesiť bremeno takým spôsobom, aby nedošlo k jeho pádu alebo pádu časti bremena, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/115/2012 uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Konkrétne exmanžel odporkyne utrpel zlomeninu klenby lebky pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti, krvný výron pod tvrdú mozgovú plenu s pomliaždením mozgového tkaniva spánkovo-temennej oblasti vpravo, zlomeninu oboch kostí predlaktia, zlomeninu kľúčnej kosti s následkom vážnych mozgových alebo duševných porúch po ťažkom poranení hlavy, poúrazovej hemiparézy, vzniku kostného defektu v lebečnej klenbe, obmedzením pohyblivosti ramenného kĺbu ťažkého stupňa a obmedzením pohyblivosti laktového kĺbu ľahkého stupňa. V súvislosti s poškodením zdravia exmanžela odporkyne je vedené na základe návrhu exmanžela odporkyne na Okresnom súde Ružomberok konanie o náhradu škody pod sp. zn. 7C/19/2013, kde v pozícii odporcu je práve spoločnosť MAKS-D, s. r. o., IČO: 36332534, čo podľa názoru odporkyne viedlo navrhovateľa k iniciovaniu tohto konania, a to aj za cenu použitia absolútnej nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení. Nie je pravdou, ako to tvrdí navrhovateľ v návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 16.12.2014, že poskytol odporkyňi finančné prostriedky formou pôžičky, na základe prosby odporkyne, ako dlhoročný kamarát manžela odporkyne. Navrhovateľ bol nie dlhoročným kamarátom exmanžela odporkyne, ale vystupoval ako konateľ spoločnosti MAKS-D, a ktorý exmanželovi odporkyne zadával prácu a túto aj priamo, konajúc v mene spoločnosti MAKS-D, s. r. o., preberal (či už osobne alebo prostredníctvom na to poverenej osoby). Podľa navrhovateľa s "dlhoročným kamarátom" si stále vyávajú, pričom exmanžel odporkyne ho nenazval inak ako "vedúci". Po tom, čo exmanžel odporkyne utrpel nezavinene ťažké poškodenie zdravia so závažnými trvalými následkami počas vykonávania prác v prospech spoločnosti MAKS, s. r. o., kontaktoval navrhovateľ, konateľ spoločnosti MAKS-D, s. r. o., odporkyňu telefonicky a informoval ju ako zástupkyňu jej v tom čase hospitalizovaného exmanžela, že má úmysel poskytnúť jej exmanželovi na kompenzáciu následkov poškodenia zdravia peňažné prostriedky ako dar a požiadal ju o poskytnutie čísla účtu, na ktorý by ním určenú sumu mohli poukazovať. Navrhovateľ nevyjadril ani v telefonickom rozhovore s odporkyňou, ani pri jednotlivých daroch (minimálne formou poznámky pri prevodnom príkaze) úmysel,

že by považoval poskytnuté peňažné prostriedky niekedy v budúcnosti vrátiť a robil tak tiež s vedomím, že p. M. ako príjemca daru nebude schopný prijaté peňažné prostriedky vrátiť, nakoľko z dôvodu vážnych následkov, ktoré poškodenie zdravia u neho zanechalo sa stal invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 75 % a s invalidným dôchodkom vo výške 205,- EUR/mesiac. Práve táto skutočnosť bola podľa vyjadrenia navrhovateľa v telefonickom rozhovore tým, čo viedlo poskytovateľa daru k jeho poskytovaniu v prospech príjemcu. Uvedené preukazuje aj zápisnica o výsluchu poškodeného p. M. zo dňa 16.06.2011 na OR PZ Ružomberok. Následne odporkyňa bolo kontaktovaná asistentkou spoločnosti MAKSk-D, s .r. o. a bola požiadaná, aby ako zástupkyňa p. M. poskytla číslo účtu, na ktoré mu mohla byť zamýšľaná darovaná zmluva peňažných prostriedkov zasielaná. Odporkyňa poskytla navrhovateľovi resp. asistentke spoločnosti MAKSk-D, s. r. o. číslo účtu, ktorý síce bol vedený na jej meno, avšak jednalo sa len o platobné miesto, pričom však peňažné prostriedky pripísané a tento účet ako dar od poskytovateľa daru následne poskytla p. M., ako obdarovanému. Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa nielenže sama nepredložila navrhovateľovi návrh uzatvoriť zmluvu o pôžičke, ale bol to sám navrhovateľ, ktorý dobrovoľne, bezodplatne a výslovne vyjadreným úmyslom rozmnožiť majetok obdarovaného - exmanžela odporkyne mu ponúkol poskytnúť peňažné prostriedky ako dar. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporkyňa vznáša námietku pasívnej legitímácie, nakoľko nie je nositeľom povinnosti, ktorej splnenia sa navrhovateľ v tomto konaní voči nej domáha. Z dôvodu opatrnosti, ak by sa súd nestotožnil s názorom odporkyne vo veci jej pasívnej legitímácie, odporkyňa tiež poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľom poskytované peňažné prostriedky boli darom a nie pôžičkou a navrhovateľovi preto nesvedčí právo domáhať sa poskytnutých darov, čo je dôvodom nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa v spore.

K odporu sa navrhovateľ vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to tak, že podanie odporu odporkyňa odôvodnila tým, že návrh navrhovateľa považuje za nedôvodný, nakoľko odporkyňa neeviduje voči navrhovateľovi žiaden dlh a žalovanú sumu vo výške 7 800,- EUR ani čo dôvodu ani čo do výšky neuznáva. Ako obranu odporkyňa uviedla, že finančné prostriedky, ktoré jej boli zo strany navrhovateľa poskytnuté ako výpomoc v čase nepriaznivej životnej situácie chápala ako dar. Tu je potrebné uviesť, že odporkyňa neuviedla relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení a je nepochopiteľné z akých skutočností vychádzala, keď chápala poskytnuté finančné prostriedky ako dar. Tvrdenie odporkyne, ktoré uvádza v odpore najmä, že sám navrhovateľ dobrovoľne ponúkol peňažné prostriedky ako dar, považujú za ničím nepodložené a účelové, nezakladajúce sa na pravde. Odporkyňa v odpore vzniesla námietku pasívnej legitímácie, poukazujúc na skutočnosť, že nie je nositeľom povinnosti, ktorej splnenia sa navrhovateľ domáha. K námietke pasívnej legitímácie navrhovateľ uvádza, že sama odporkyňa v podanom odpore uviedla, že finančné prostriedky poskytnuté navrhovateľom, boli pripísané na účet, ktoré je vedený pod jej menom, čím priznala prevzatie finančných prostriedkov. Akým spôsobom ďalej s finančnými prostriedkami nakladala nie je pre toto konanie podstatné a z toho dôvodu považujú vznesenú námietku pasívnej legitímácie za irelevantnú. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu navrhovateľa, je nespochybniteľné, že finančné prostriedky odišli práve z účtu navrhovateľa. Túto skutočnosť navrhovateľ preukázal dokladmi výpisov z účtu. Len samotné tvrdenie odporkyne, že išlo o dar a nie o pôžičku nemôže ovplyvniť fakt, že aktívna legitímácia svedčí práve navrhovateľovi.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, ktoré bolo vykonané v dňoch 24.06.2015 a 09.03.2016. Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré do spisu predložili sporové strany, ďalej (opakovaným) výsluchom svedka Y. M. a (opakovaným) výsluchom odporkyne.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že T. Y. M. pracoval ako živnostník pre firmu MAKSk-D, s. r. o., ktorej bol spoločníkom a konateľom, jeho vzťah k nemu bol pracovný, tykal si s ním, nevie, či si to nepamätá, na stavbe si vždy všetci tykali. S pánom M. spolu robili asi dva roky pred úrazom, presne si to nepamätá. Vie, že po úraze začali spolu komunikovať s pani M., už nevie, kto telefonoval prvý, podľa neho pani M., lebo on na ňu nemal číslo. Sťažovala sa mu na to, že jej manžel je po úraze v nemocnici a že jej finančná situácia je bez jeho príjmu zlá. Následne bol od nej požiadany, aby nejakým spôsobom pomohol. V podstate to bola žiadosť o pôžičku, on to považoval od začiatku za pôžičku, predpokladal, že pán M. je pre takýto prípad poistený a situácia sa takýmto spôsobom vyrieši. Následne po čiastkach posielal na účet pani M. peniaze, ktorý účet mu poskytla. Myslí si, že sa to posielalo na účet pani M. preto, že komunikácia s pánom M. po úraze nebola možná. Na otázky súdu navrhovateľ uviedol, že nepovedalo sa celkom presne, kedy sa to má splatiť, ale predpokladal, že sa tak stane do cca 2 rokov, keď sa vyrieši nejaká poisťka. Pokiaľ ide o konkrétnu sumu, na ktorej sa mali dohodnúť, tak začal posielat najprv po 500,- EUR to bol prvý rok a potom druhý rok po 100,- EUR, ale zastavil to, resp. suma sa uzavrela tým,

že začali od neho resp. skôr od jeho firmy, požadovať finančné odškodnenie v dosť značnej výške, a to prostredníctvom právneho zástupcu. Ďalej navrhovateľ uviedol, že v priebehu vyšetrovacieho procesu úrazu zatiaľ jeho firma obvinená nebola, je o tom ukončené vyšetrovanie. A obvinený bol živnostník, došlo k dohode o vine a treste. Táto žiadosť ho preto zarazila a preto sa pôžička zastavila na sume 7 800,- EUR, keby sa to nestalo v pôžičke by sa pokračovalo. Keď bol vybavený invalidný dôchodok, tak pôžičku znížil. Na otázky svojho právneho zástupcu uviedol, že poskytnutie peňazí od začiatku považoval za pôžičku. Ak ide o výšku pôžičky on rátať s tým, že dôjde maximálne na sumu 10 000,- EUR s vyššou sumou nerátať, tam by sa to už zastavilo. Bol v tom, že pani M. mu túto sumu vráti, stále sa hovorilo o nejakom poistení pána M. a vyšetrovanie sa neúmerne predlžovalo. On si o pani M. myslel, že ide o manželku pána M., myslel si to do dnešného dňa. Peniaze, ktoré posielal, boli výlučne jeho peniazmi, išli z jeho súkromného účtu. Na otázky právneho zástupcu odporkyne navrhovateľ uviedol, že pokiaľ ide o opis priebehu telefonátu s pani M. on ho nedokáže už zreprodukovať. Nevie, či povedal, že ide o pôžičku ale určite to pokladal za pôžičku. Keď bol poskytnutý účet, tak nevedel komu účet patrí, úraz mal pán M. a manželka za neho konala a poskytla mu uvedený účet. Pokiaľ ide o to s kým zmluvu uzavrel, tak telefonoval s pani M.. Nepamätá si, či mu pani M. v telefóne prejavila súhlas s tým, že sa jedná o pôžičku. Na polícii v súvislosti s úrazom vypočutý nebol. O vrátenie poskytnutej sumy pani M. požiadal minulý rok, ide o výzvu z 26.11.2014. Predtým ju na vrátenie nevyzýval z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti. Pokiaľ ide o odpoveď na otázku ako sa s pani M. dohodol na vrátení tejto sumy, tak odpovedal, že to bolo v polohe, keď sa veci vyriešia. Tento list z novembra 2014 napísal na základe toho, že ich firma bola obvinená a ak by bola zase obvinená, chcel si dať túto záležitosť do poriadku aj kvôli tomu, ak by bolo nejaké finančné vyrovnanie, aby v prípade ak by bolo nejaké vyrovnanie mohla byť táto čiastka zohľadnená, aby to už bolo na svete. Pokiaľ ide o vysvetlenie prečo výzvu na vrátenie písal v novembri 2014 a žaloba na ich firmu bola na OS Ružomberok podaná 04.02.2013, tak uviedol, že mu to asi tak dlho v jeho prípade trvalo. Na otázku či oznámil odporkyňi, že pôžička bude poskytnutá do sumy 10 000,- EUR, resp. inej sumy uviedol, že odporkyňi oznámil, že do roka jej bude posielat' po 500,- EUR a potom po 100,- EUR až do sumy 10 000,- EUR, ale potom došlo k zastaveniu ako už uviedol. Odporkyňa s tým zrejme súhlasila keď to prijala. Na ďalšiu otázku či odporkyňi povedal, že jej požičiava 10 000,- EUR, tak presne nevedel, ale asi to bol jeho pomyselná hranica, po ktorú bol ochotný pôžičku poskytnúť.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že po manželovom úraze, bolo to asi tri alebo štyri týždne na to, sa jej ozval pán V., na ktorého telefón nemala a rozprávali sa o tom, že im je ľúto, že v tom čase jej manžel utrpel úraz. Začalo to tým, že manželovi mala prísť výplata, tak si od nej pýtal účet, lebo nevedela či sa k jeho účtu môže dostať. Pánovi V. poslala svoje č. účtu, na ktorý jej povedal, že pošle jeho poslednú výplatu. Pán V. jej navrhol, ona nič nežiadala, že na čas kým sa manželovi zlepši zdravotný stav jej môže určitou finančnou čiastkou, bola to suma 500,- EUR, prispievať na jej účet, boli dohodnutí, nebola vôbec spomenutá žiadna pôžička, ona by si ju nemohla zobrat', nemala by ju z čoho splácať, manžel žiadne poistenie nemal, takže sa o žiadnej poisťke určite nebavili, to bolo v roku 2011. Takisto jej pán V. ponúkol pomoc v prípade potreby lekárov. Skončil rok 2011 a manžel ešte nemal vybavený invalidný dôchodok, tak žili len z jej príjmu a z toho čo im posielal pán V.. 500,- EUR poslal naposledy v decembri 2011 s tým, že o to spolu s manželom pána V. požiadali o ďalšiu pomoc, nie však o pôžičku a vlastne ani nevedeli, že to ide od pána V. z jeho účtu. On povedal, že nevie či to bude možné, lebo sa bude musieť dohodnúť so spoločníkom. Pán V. bol ochotný, prispievať po 100,- EUR a posledná čiastka bola v novembri vo výške 300,- EUR a vtedy jej volal pán V., že to je posledná suma, ktorú jej môže dať. Posledná suma bola 300,- EUR a pán V. povedal, že preto že to je na Vianoce. Pán V. sa jej nikdy nezmenil o tom, že ide o pôžičku, ona by ju nemala z čoho vracať, manžel dostával invalidný dôchodok 240,- EUR. Ona je síce s manželom rozvedená, ale bývajú v spoločnej domácnosti stále, rozviedli sa pred trinástimi rokmi. Od vtedy žijú ako druh a družka. Na otázky právneho zástupcu navrhovateľa odporkyňa uviedla, že ona pánovi V. nevie, či hovorila, že je s manželom rozvedená, ale napríklad na polícii to vedeli. Manžel pracoval pre firmu MAKS-D ako živnostník. Vystavoval faktúry, ktoré mu boli následne vyplácané. Ona pánovi V. poslala poslednú faktúru jej manžela, pričom vyfakturovaná suma prišla na jej účet keď č. účtu dávala pánovi V.. Všetky platby, ktoré sú uvedené v návrhu, išli na jej účet. Pán V. jej povedal, že sumu 500,- EUR jej budú posielat', nevedela, že to bude posielat' pán V. myslela si, že jeho firma, lebo hovoril, že sa bude musieť dohodnúť so svojím spoločníkom. Pán V. sa nezmenil o žiadnej pôžičke, hovoril, že ide o finančnú výpomoc pre ich rodinu za to, kým sa manžel dostane z následkov úrazu. Finančná čiastka tam vôbec nebola určená ako povedal pán, že 10 000,- EUR. Ona sumu 7 800,- EUR brala ako dar, ako pomoc. A to aj ako osoba, ktorá pána V. dnes vidí prvý krát. Takisto aj pán V. ju dnes vidí prvý krát a posielal jej peniaze. Ona žiadnu žalobu na pána V. nedávala. Manželovi sociálna pracovníčka v V. poradila, žeby si mal uplatňovať náhradu škody a doživotnú rentu. Lenže manžel na to nemal nárok,

pretože bol živnostník a nie zamestnanec. Jej manžel žiadnu žalobu na spoločnosť MAKS-D nedával. Po tom čo jej prestali chodiť mesačné čiastky pôžičky, pána V. nevyzývala resp. nežiadala, aby jej niečo ešte posielal. Posledný krát spolu volali, keď poslal 300,- EUR a povedal jej, že to je posledná výpomoc k Vianociam a ďalej jej už vypomáhať nebude. Na otázky svojho právneho zástupcu odporkyňa uviedla, že prvý krát sa o tom, že by mala vrátiť nejakú pôžičku pánovi V. dozvedela v novembri 2014, kedy prišiel list, ktorého obsah jej telefonicky oznámil manžel, lebo bola v práci. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľa odporkyňa uviedla, že pokiaľ ide o reakciu na tento list, toto riešil jej manžel.

Svedok Y. M. vo svojej výpovedi uviedol, že z ponúknutej pomoci vznikla nejaká pôžička, nikomu nenapadlo, že z ponúknutej pomoci sa budú musieť zodpovedať pred súdom ako z pôžičky. O peniazoch vedel od svojej manželky a z korešpondencie od pána V. alebo od nejakého advokáta Nižník Partners. Jemu prišla obsielka, že majú nejakú pôžičku, lebo z počiatku to brali ako ponúknutú pomoc, za ktorú boli vďační a zrazu sa z toho stala pôžička. Oni žiadnu neuzavierali písomne a ani si to nemohli dovoliť, nakoľko on berie invalidný dôchodok 250,- EUR, tak nevedel ako by sa hrnul do nejakej pôžičky. Keď to prišlo domov, tak on hneď volal manželke o akú pôžičku ide a či uzatvárala nejakú zmluvu. Ona mu na to povedala, že nie, že v žiadnom prípade. Povedala mu, že pána V. nikdy nevidela, preto ju nemohla uzavrieť osobne, ani písomne. Keď prišiel list o tej pôžičke tak sa snažil telefonicky spojiť s pánom V., tak jej povedal, že to mu kázali jeho advokáti, že takýmto štýlom, aby ho postrašil. Na otázky právneho zástupcu navrhovateľa svedok uviedol, že nevedel o tom, že telefonicky manželka komunikovala s pánom V. a na základe tejto komunikácie od januára 2011 boli posielané peňažné čiastky. On bol vtedy v kóme a nevedel do kedy. Po prepustení z nemocnice mu manželka povedala, že pán V. im pomôže 500,- EUR-ami, zatiaľ, ktoré jej bude posielat' na účet. Nevedel kedy som bol prepustený z nemocnice. Podľa neho pán V. pomáhal im, ich domácnosti, pretože on bol práce neschopný. Pokiaľ ide o žalobu, ktorá bola podaná na spoločnosť navrhovateľa, tak to nebolo následne potom čo im navrhovateľ pomohol. Žalobu podal preto, že ich rodina má 5 členov a on nemá príjem. On pánovi V. nechcel niečo vracať, ich vzťah bol vždy dobrý, ale nepáči sa mu ako sa z ponúknutej pomoci stala pôžička. Na otázky právneho zástupcu odporkyne svedok uviedol, že bol v súvislosti s úrazom vypočutý na polícii v Ružomberku. Nevedel či sa tam zmieňoval o peniazoch poskytnutých pánom V..

Na pojednávaní dňa 09.03.2016 navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu doplnil právnu argumentáciu ohľadne nedôvodnosti obrany odporkyne o uzavretí darovacej zmluvy, a to, že darovacia zmluva by musela byť vzhľadom na znenie ust. § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka v písomnej forme, pretože navrhovateľ a odporkyňa sa dohodli na poskytovaní finančných prostriedkov do budúcnosti, čiže išlo o budúce plnenia a pokiaľ ide o budúce plnenie, darovacia zmluva musí byť písomná. K nadväzujúcej argumentácii zástupcu odporkyne o tom, že každá finančná výpomoc bola samostatným darom, zástupca navrhovateľa uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania uskutočnili iba jeden telefonát, na základe ktorého bolo oznámené číslo účtu odporkyne a bolo dohodnuté, že finančné prostriedky navrhovateľa budú poskytované na mesačnej báze a teda nie je možné predpokladať nejaký prejav vôle, na základe ktorého by išlo o samostatné právne úkony, resp. darovacie zmluvy. Z toho dôvodu, že v jednotlivých právnych úkonoch by absentovala akékoľvek prejavená vôľa z jednej alebo druhej strany, pretože už pri poskytnutí prvej čiastky si odporkyňa bola vedomá, že tieto finančné prostriedky budú poskytované na mesačnej báze do budúcnosti.

Pred posledným pojednávaním, dňa 07.04.2016, zástupca odporkyne súdu doručil vyjadrenie, v ktorom nad rámec doterajších argumentov obrany odporkyne doplnil, že v danom prípade nemožno uvažovať o poskytnutých finančných prostriedkoch ako o pôžičke, pretože chýba podstatná náležitosť tejto zmluvy, a to záväzok dlžníka vrátiť vec rovnakého druhu. Odporkyňa pritom nikdy nedala navrhovateľovi záväzok vrátiť poskytnuté peňažné sumy, ani tento záväzok či úmysel k tomuto záväzku nemožno vyvodiť zo žiadneho jej vyjadrenia, či konania. Okrem toho nebola dojednaná, ani žiadnym spôsobom určená, či presnejšie špecifikovaná doba splatnosti pôžičky. V takomto prípade by platilo ust. § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Ak by teda v danom prípade poskytované peňažných prostriedkov odporkyne bolo pôžičkou bez dojednaného termínu jej vrátenia, navrhovateľ by kedykoľvek po poskytnutí tej, ktorej konkrétnej finančnej čiastky na bankový účet odporkyne mohol žiadať jej vrátenie. Teda právo na vrátenie jednotlivých peňažných súm poukázaných na účet odporkyne mohol žiadať vrátiť hneď nasledujúci deň po poukázaní konkrétnej finančnej čiastky odporkyne. S poukazom na ust. § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka odporkyňa vznáša námietku premlčania, a to v rozsahu vrátenia sumy vo výške 6.000,- Eur, ktorá suma zodpovedá

súčtu finančných prostriedkov poskytnutých navrhovateľom na účet odporkyne platbami v období od 04.01.2011 do 30.11.2011, keď žaloba bola na súde podaná až 18.12.2014. Podľa judikátu R 28/1984, ak nebola doba splnenia dohodnutá ani inak stanovená (teraz § 536 Občianskeho zákonníka), začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim potom, kedy vznikol dlh.

Z dôvodu, že vyjadrenie zástupcu odporkyne nebolo zástupcovi navrhovateľa doručené tak, aby bola zachovaná 5-dňová lehota na prípravu pojednávania, zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 11.04.2016 žiadal o jeho odročenie, ktorej žiadosti súd nevyhovel, nakoľko vyjadrenie neobsahovalo nové skutkové okolnosti, ale len novú právnu argumentáciu, ktorú mohla strana odporkyne predniesť aj na pojednávaní, prípadne až v záverečnom prednese. Následne zástupca navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ námietku premlčania neuznáva, nakoľko premlčacia doba začala plynúť až poskytnutím celej žalovanej sumy, keďže účastníci konania sa spolu bavili len raz a celá žalovaná suma tak bola poskytnutá na základe jedného právneho úkonu.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Dňa 20.11.2010 bývalý manžel (od rozvodu druh) odporkyne utrpel úraz, ktorý mu spôsobil Y. F., nar. XX.XX.XXXX ako samostatne zárobkovo činná osoba pri vykonávaní prác pre odberateľa MAKS-D, s.r.o., ako to vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 30.09.2013 č.k. 1T/115/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 3To/8/2014 zo dňa 20.02.2014 (č.l. 47 až 55 spisu). Navrhovateľ, ktorý je spoločníkom a konateľom spoločnosti MAKS-D, s.r.o. po úraze telefonicky komunikoval s odporkyňou a následne jej začal poukazovať zo svojho bežného účtu (potvrdenie o tom sa nachádza na č.l. 132 spisu) peňažné sumy na jej účet (ktorá skutočnosť v konaní sporná nebola, resp. odporkyňa ju vo svojej výpovedi potvrdila). V dňoch 04.01.2011, 31.01.2011, 28.02.2011, 11.04.2011, 02.05.2011, 31.05.2011, 04.07.2015, 01.08.2011, 30.08.2011, 30.09.2011, 31.10.2011, 30.11.2011, 27.12.2011 navrhovateľ odporkyni poukázal vždy sumu 500,- EUR, v dňoch 30.01.2012, 28.02.2012, 02.04.2012, 30.04.2012, 31.05.2012, 02.07.2012, 06.08.2012, 03.09.2012, 01.10.2012, 30.10.2012 sumu vždy 100,- EUR a napokon dňa 30.11.2012 sumu 300,- Eur (potvrdenia o vykonaných platbách na č.l. 133 až 145 spisu). Všetky poukázané sumy spolu predstavujú žalovanú sumu 7.800,- EUR. Dňa 16.06.2011 bola pred vyšetrovateľom PZ spísaná zápisnica o výsluchu druhu (predtým manžela) odporkyne, pričom tento do zápisnice uviedol: "Z firmy MAKS-D sa zachovali dobre, mesačne mi vyplácajú ako príspevok sumu 500,- Eur, ale tieto peniaze mi budú vyplácať len rok, potom prestanú, potom budem odkázaný na to, aby ma živila manželka". Na základe návrhu druhu (predtým manžela) odporkyne zo dňa 04.02.2013 sa na Okresnom súde Ružomberok začalo konanie o náhradu škody z ublíženia na zdraví, pričom uvedený návrh bol podaný voči odporcovi MAKS-D, s.r.o., M.R.Štefánika 1, Nováky (žalobný návrh sa nachádza na č.l. 56-60 spisu). Dňa 26.11.2014 navrhovateľ podpísal a doporučené odoslal odporkyni výzvu, v ktorej odporkyňa žiada ako veriteľ v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 04.01.2011 o uhradenie poskytnutej pôžičky vo výške 7.800,- Eur do 5 kalendárnych dní odo dňa vyhotovenia tejto výzvy bezhotovostným prevodom na jeho účet a zároveň v tejto lehote očakáva aj jej písomné stanovisko k tejto výzve (č.l. 7-8 spisu). Následne právny zástupca dňa 05.12.2014 vyhotovil predžalobnú výzvu, v ktorej odporkyňa vyzval na zaplatenie sumy 8.726,38 Eur, vrátane úrokov z omeškania, a to z titulu pôžičky jeho klientom jej poskytnutej na preklopenie ťažkej životnej situácie v rokoch 2011 až 2012, a to do 7 dní odo dňa nasledujúceho po dni vyhotovenia predžalobnej výzvy. Súčasne odporkyňa vyzval na zaslanie písomného stanoviska v tejto veci (č.l. 9 spisu).

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, po vykonaní dokazovania, súd návrh navrhovateľa zamietol, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 657 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Navrhovateľ žalobou žiadal priznať sumu 7.800,- Eur tvrdiac, že ide o pôžičku, ktorú poskytol odporkyni na základe jej prosby (uvedené v žalobnom návrhu), resp. na základe toho, že ho o to požiadala v telefonickom rozhovore (výpoveď navrhovateľa). Odporkyňa tvrdenie navrhovateľa nepotvrdila, naopak uviedla, že od navrhovateľa nič nežiadala, ale on jej navrhol, že na čas kým sa manželovi zlepši zdravotný stav jej môže určitou finančnou čiastkou prispievať na jej účet (výpoveď odporkyne).

Zhodné skutkové tvrdenie o tom, že navrhovateľ poskytol peňažné prostriedky na základe prosby, či žiadosti odporkyne tak absentuje, pričom navrhovateľ toto svoje tvrdenie iným spôsobom nepreukázal. Navrhovateľ súčasne tvrdil, že odporkyňa sa pri uzavretí zmluvy o pôžičke, ktorú navrhovateľ datoval dňom 04.01.2011 (ako to vyplýva z výzvy na č.l. 7 spisu) zaviazala vrátiť poskytnutú pôžičku na jeho výzvu. Ani toto tvrdenie navrhovateľa odporkyňa nepotvrdila a navrhovateľovi sa toto tvrdenie nepodarilo preukázať ani iným spôsobom. Sám pritom vo svojej výpovedi uviedol niečo iné " nepovedalo sa celkom presne, kedy sa to má splatiť, ale predpokladal, že sa tak stane do cca 2 rokov, keď sa vyrieši nejaká poisťka". Napokon aj pokiaľ ide o jeho tvrdenie v žalobe, že sa s odporkyňou dohodol na poskytnutí pôžičky v sume 7.800,- Eur, ide o tvrdenie, ktoré je v rozpore s tým, čo uviedol vo svojej výpovedi: "pokiaľ ide o konkrétnu sumu, na ktorej sme sa mali dohodnúť, tak som začal posielat' najprv po 500,- EUR to bol prvý rok a potom druhý rok po 100,- EUR, ale zastavil som to, resp. suma sa uzavrela tým, že začali od neho resp. skôr od jeho firmy, požadovať finančné odškodnenie..... Ak ide o výšku pôžičky on rátal s tým, že dôjde maximálne na sumu 10.000,- EUR s vyššou sumou nerátal, tam by sa to už zastavilo." Na základe uvedeného súd konštatuje, že navrhovateľovi sa v konaní nepodarilo preukázať, že medzi ním a odporkyňou bola v ústnej forme uzavretá zmluva o pôžičke, keďže nepreukázal, že by sa medzi vznikla dohoda o podstatných náležitostiach takejto zmluvy, medzi ktoré patrí dohoda o povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a dohoda o určení času vrátenia (stačilo by pritom preukázanie dohody v tom zmysle, že čas vrátenia veriteľ ponecháva na vôľu dlžníka). Napokon treba uviesť rozhodujúcu okolnosť, a to, že zo strany navrhovateľa ani nedošlo k takému prejavu vôle, na základe ktorého by sa malo jednať o návrh na uzavretie zmluvy o pôžičke, keď navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že "nevie, či povedal, že ide o pôžičku, ale určite to pokladal za pôžičku". Ak potom nie je ani zrejmé, či došlo k návrhu na uzavretie zmluvy o pôžičke, nie je potom možné hovoriť o nejakej akceptácii tohto návrhu zo strany odporkyne a tým o vzniku zmluvy. Na okraj súd ešte uvádza, že vzhľadom na vzdelanie navrhovateľa a jeho pracovné pôsobenie (konateľ s.r.o.) nemožno konštatovať, že by išlo o priemerného veriteľa, preto verziu, že v danom prípade nešlo o pôžičku podporuje aj fakt, že pri poukazovaní platieb navrhovateľ k účelu tejto platby, prípadne do poznámky neuviedol, že ide o pôžičku, ako aj to, že ak malo ísť o pôžičku na preklenutie ťažkého obdobia rodiny odporkyne, navrhovateľ dostatočne neodôvodnil fakt, prečo o vrátenie pôžičky začal žiadať v novembri 2014, keď poslednú platbu uskutočnil dva roky predtým. Potom sa javí ako vierohodnejšia verzia odporkyne, že podanie žaloby na vrátenie pôžičky bola reakciou navrhovateľa na podanie žaloby druhu odporkyne na spoločnosť navrhovateľa.

Keďže nemožno prijať spoľahlivý záver, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, nemožno odporkyňu zaviazat' na zaplatenie žalovanej sumy z titulu nevrátenej pôžičky.

Súčasne ju nemožno zaviazat' na zaplatenie žalovanej sumy ani podľa iných hmotnoprávných ustanovení, pod ktoré by bolo možné žalovaný nárok súdom subsumovať (právna kvalifikácia žalovaného nároku patrí súdu) z dôvodu neúplného okruhu účastníkov konania.

Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť a pri huteľnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatiu veci pri darovaní.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V prejednávacom prípade jednotlivé finančné obnosy navrhovateľ poukazoval na účet odporkyne postupne. Súd sa zhoduje s obranou odporkyne, že išlo o samostatné právne úkony - darovacie zmluvy. Pri týchto jednotlivých zmluvách nebola potrebná písomná forma, pretože k odovzdaniu veci došlo pri darovaní, keďže peňažné prostriedky, ktoré sú na účte možno "odovzdať" tým, že sa prevedú na iný účet. Okrem toho z vykonaného dokazovania vyplýva, že účet odporkyne bol len platobné miesto, dar ako taký nebol darom určeným odporkyne, resp. výlučne jej, ale išlo o dar pre rodinu poškodeného Y. M., teda obdarovaným bol Y. M. a ak aj odporkyňa, tak len popri ňom. Ak by žalovaná suma mala byť vrátená z titulu bezdôvodného obohatenia na základe (pre nedostatok formy) neplatnej darovacej zmluvy, ako odporca v konaní by, pre úspešnosť žaloby, na žalovanej strane musel byť označený aj Y. M., keďže aj on sa na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil. Tento záver, o neúplnom okruhu žalovaných osôb, platí aj pokiaľ by išlo o bezdôvodné obohatenie v podobe plnenia bez právneho dôvodu (ak by nedošlo k uzavretiu žiadnej zmluvy). Napokon ďalším dôvodom, pre ktorý by súd v nemohol navrhovateľovi priznať

nárok z titulu bezdôvodného obohatenia je ten, že v konaní bola vznesená námietka premlčania, ktorá v prípade, ak by bolo právne posúdenie žalovaného nároku ako nároku z darovacích zmlúv nesprávne, by mala za následok, že tento nárok by nebolo možné priznať vzhľadom na ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V okolnostiach prejednávanej veci začala premlčacia lehota plynúť odo dňa poukázania finančných prostriedkov na účet odporkyne, keďže už vtedy mal navrhovateľ vedomosť komu peniaze posielal. Finančné prostriedky boli pritom poukázané v dňoch od 04.01.2011 do 30.11.2012 a žalobný návrh bol na súd doručený dňa 18.12.2014, keď bol spísaný dňa 16.12.2014. To teda znamená, že k podaniu návrhu došlo medzi 16.12.2014 a 18.12.2014, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty uvedenej v ust. §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Z dôvodu zamietnutia návrhu v celom rozsahu, právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyni, ako v konaní plne úspešnej účastníčke (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Trovy konania, na ktoré odporkyni vznikol nárok pozostávajú len z trov právneho zastúpenia, keďže v konaní bola odporkyňa od platenia súdnych poplatkov oslobodená (uznesenie tunajšieho súdu č.k. 6C/39/2015-83 zo dňa 16.03.2015) a v konaní bola zastúpená spoločnosťou vykonávajúcou advokáciu. Uvedená spoločnosť v zákonom stanovenej lehote súdu doručila vyčíslenie uplatnených trov právneho zastúpenia, ktoré vyčísliła na sumu 2.922,55 Eur.

Súd aplikoval ust. § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a/, b/ c/, d/ a ods. 2 písm. b/, § 15, § 16 ods. 3 a 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a priznal odporkyni nasledovnú náhradu trov právneho zastúpenia.

Odmenu počítanú zo základu 7.800,- Eur, ktorá za jeden úkon predstavuje 237,34 Eur. Právny zástupca odporkyne v konaní vykonal nasledovné úkony právnej služby: 1/prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 18.02.2015, 2/spísanie odporu proti platobnému rozkazu dňa 24.02.2015, 3/porada s klientom dňa 24.06.2015, 4/ pojednávanie na OS Dolný Kubín dňa 24.06.2015, 5/ pojednávanie na OS Dolný Kubín dňa 09.03.2016, 6/ vyjadrenie zo dňa 06.04.2016, 7/ pojednávanie na OS Dolný Kubín dňa 11.04.2016. Súd priznal odmenu za úkony uvedené pod bodom 1,2,3,4,5 a 7 nepriznal odmenu za úkon vyjadrenie zo dňa 06.04.2016 z dôvodu, že išlo o neúčelný úkon, nakoľko bol vykonaný a súdu doručený tak krátko pred pojednávaním, že súd aj protistrana mala možnosť sa s nim oboznámiť prakticky až na pojednávaní, teda vznikla de facto taká situácia, ako keby zástupca navrhovateľa uviedol skutočnosti uvedené vo vyjadrení až na pojednávaní. Za úkony uvedené pod bodmi 1,2,3,4,5 a 7, t.j. za 6 úkonov náleží odmena 1.424,04 Eur.

K odmene za jednotlivé úkony náleží režijný paušál v sume 8,39 Eur za úkony vykonané v roku 2015, t.j. za 4 úkony ide o sumu 33,56 Eur a za 2 úkony v roku 2016 ide o 17,16 Eur sumu (2 x 8,58 Eur), čo spolu predstavuje 50,72 Eur.

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z cestovných výdavkov vo výške 314,72 Eur, vynaložených v súvislosti s účasťou na pojednávaniach na tunajšom súde dňa 24.06.2015, 09.03.2016 a 11.04.2016, a to za 3 cesty z Košíc do Dolného Kubína a späť (každá cesta tam a späť 420 km), pri použití motorového vozidla AUDI A5 allroad quattro evidenčné číslo: V. (so spotrebou 6,3 l/100 km).

Taktiež trovy právneho zastúpenia pozostávajú z náhrady za stratu času za 30 polhodín vo výške 425,80 Eur (3 x cesta Košice - Dolný Kubín a späť = 10 polhodín), pričom náhrada za stratu času predstavuje pri jednej ceste vykonanej v roku 2015 sumu 139,80 Eur a pri dvoch cestách vykonaných v roku 2016 sumu 286,- Eur (2x143,- Eur).

Napokon trovy právneho zastúpenia predstavuje DPH vo výške 20% z odmeny a náhrad (priznaných v sume 2.215,28 Eur) z dôvodu, že právny zástupca navrhovateľa je jej platcom (č.l. 160 spisu), čo činí 443,06 Eur. Trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú 2.658,34 Eur.

Priznané trovy konania je navrhovateľ povinný zaplatiť právnemu zástupcovi odporkyne, a to s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. Právny zástupca žiadal priznané trovy poukázať na účet číslo účtu IBAN:L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín

dňa 11. apríla 2016

JUDr. Jana Veselá
samosudkyňa